

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XVII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM * 2009. OKTÓBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Az aradi vértanúk * Író-olvasó találkozó *
* Áldott Lélek, jöjj! * A Hagyományörzők életéből * Miért, ami ért * Templomunkról *
* Bocskay – Nem nyugszunk bele – Élet Magyarhonban – Micske ünnepén – 1956. *
* Hírek *

Első sor balról: Farkas Isvänné, Koós Tiborné, Szabó Jánosné, Kelemen Józsefné, Tóth Józsefné; második sor: Cseh Jánosné, Czako Mária, Ruszó Béláné, Koós Piroska, Brückler Ottóné, Nánási Józsefné, Kuttor Diána; hátul: Várady Zsolt, Dienes Sándor, Cseh János, Fónagy István

Wass Albert: Hontalanság Hitvallása

Hontalan vagyok,
Mert vallom, hogy a gondolat szabad,
Mert hazám ott van a Kárpátok alatt
És népem a magyar.

Hontalan vagyok,
Mert hirdetem, hogy testvér minden ember,
S hogy egymásra kell, leljen végre egyszer
Mindenki, aki jót akar.

Hontalan vagyok,
Mert hiszek jóban, igazban, szépben.
Minden vallásban és minden népben
És Istenben, kié a diadal.

Hontalan vagyok,
De vallom rendületlenül, hogy Ő az út s az élet,
És maradok ez úton, míg csak élek
Töretlen hittel ember és magyar.

Levél az Olvasóhoz

Kedves Radostyáni Tesvéreim! Majd fél évezred telt el Kálvin genfi működése óta. Isten akaratát engedelmesen kereste, és az őszinte Isten-keresés áldott gyümölcsöket termelt nemcsak Genf sokszor háborgó és felbujtható népe javára, de a keresztyénség küldetésének újbóli felfedezésére is. Aszketikus alakja, szívós, kitartó munkálkodása az Ige porlepte gyémántjának megtisztítására, egészen megváltoztatta a középkori Európa képét. Nemcsak teológus, nemcsak jogász volt ő. Jean- Jacques Rousseau A társadalmi szerződés című munkájában így vall alakjáról: „Akik csak teológust látnak Kálvinban, azok nem ismerik fel lángelméjének teljes nagyságát. Bölcs törvényeink megalkotása, amelyben neki nagy része volt, éppúgy dicsőségére válnak, mint maga az Institutio (a keresztyén vallás rendszere). Bármekkora változást is hozzon az idő, amíg él bennünk a haza és a szabadság szeretete, nem szűnünk meg áldani e nagy férfiú emlékezetét...”

A világ sokat változott Kálvinnal, de azóta is. Kálvin ígére alapuló egyházkormányzata hatott a város világi vezetésére is. Megszüntették a koldulást, a gondoskodtak a szegényekről, ispotályokban ápolták a rászorultakat. Nem úgy mérlegeltek: kifizetődő-e ez vagy az. Kifizetődő-e az egészségügy, mennyit jövedelmez egy kórház, vagy egy iskola működtetése. És ha deficit (veszteséges), akkor be kell zárni azt.

Ma sokak mindent pénzben akarnak mérni. Lettek volna Trianon után tanyáinkon iskolák, ha Klebelsberg Kunó miniszterünk azt latolgatta volna, hogy mennyire éri meg anyagilag pár tíz gyermeknek iskolát indítani? Nem, nem lettek volna. De itt többről volt és van szó. Itt a jövőről beszélünk, döntünk róla vagy teszünk áldozatokat hozva érte. A magyar emberfők kimunkálása a legnagyobb befektetés, a legkamatozóbb vállalkozás, maga a jövő. A műveletlen nép menthetetlenül elvész. Mi ma e veszedelem felé haladunk, sőt száguldunk. A buta, műveletlen, ezért anyagilag is elesett állapotba kerülő nép felett nap mint nap idegen érdekek döntenek. És akkor nincs remény a boldogabb holnap felől, csak a mának-élés jellemzi a nép nagy részének életét. Ha még életnek nevezhetjük a mindennapos nyomorúságban való tengődést. Rossz a közbiztonság, olykor lábra kap az önbíráskodás, mert az embe-

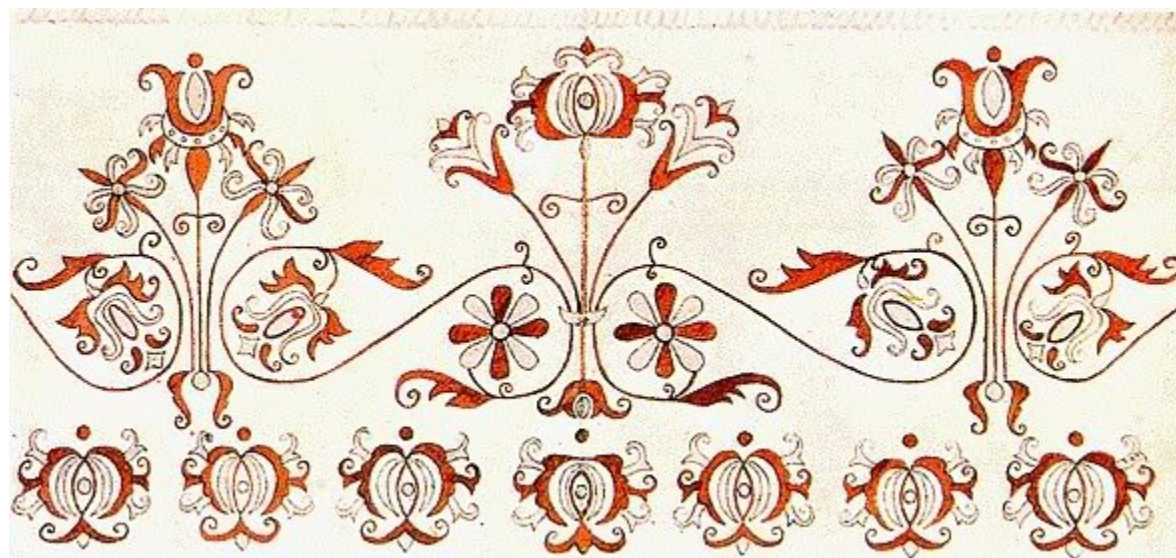
rek igazságérzete még nem halt meg teljesen. Az egészségügy beteg, az oktatás (és itt már nem is említem a nevelést) ügye, a hon védelme kaotikus állapotban vegetál. Nincs cél társadalmi méretekben sem, de az egyes emberek előtt sem. Példaképek ugyan lennének, de jól eldugva, titokban tartva, nehogy sokak példáiává magasztosuljanak.

Gazdasági válság azért van, mert nagy a lelki válság.

Gondolkozzunk, talán még nem késő! Életről és halálról van szó. S hogy Kálvintól mit tanulhatunk nemcsak magyar kálvinisták, hanem minden gondolkozni képes és akaró ember? Azt, hogy korának lehetőségeivel élve, Istenre tekintve, imádságban kérve megtalálta azokat a társadalmi, gazdasági válaszokat, amelyek jó irányba terelték a XVI. század világát. Hitújítónak is nevezik Kálvint egyesek. Ne felejtjük el azonban azt, hogy a hitet Isten adja ajándékként, azért, hogy erős lélekkel, nyitott szemekkel álljunk őrhelyeinken, jobbra téve, szebbé alakítva a ránk bízott világot, azaz értelmesen és nem hiábavaló módon fáradván az Úr nevében.

Radostyán, 2009. október

Várady Zsolt lelkipásztor

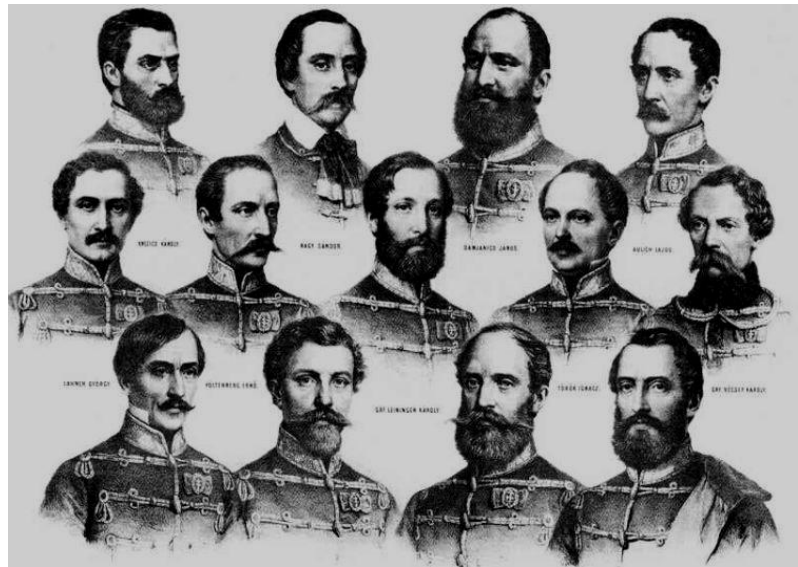
Az aradi vértanúkra emlékeztünk

De valaki odament és jelentette nekik: „Íme azok a férfiak, akiket börtönbe vetettetek, ott állnak a templomban, és tanítják a népet.” (ApCsel. 5:25.)

Sírok közé, temetőbe visz az utunk ezen a mai estén. A sír, melyhez zárandokolunk, nem egy családé, s a temető nem egy községé, hanem az egész országé. 13 kedves halottnak visszük a kegyelet és hála koszorúját, kik egykor ugyanennyi millió honfitársukért haltak meg. Bár nem mind voltak magyar nemzetiségűek, de mind a magyar hazáért haltak meg. És a magyar haza, ez a sokat szenvedett, s azóta darabokra szakított magyar haza az a nagy temető, mely befogadta őket, s amelyhez ma utunk vezet.

Találunk persze ebben a temetőben másokat is, hősök, vértanúk egész seregét, kik ezer év alatt ellenség fegyverétől, puskák, ágyúk tüzében véreztek el, de ma oda visszük az emlékezés legszebb virágait, ahol ama dicső 13 nyugszik.

Kossuth Lajos Aradot a magyar Golgotának nevezte. S valóban, maga Krisztus tanította szavaival, hogy nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért; s ugyanezt tanította személyes példájával, kereszthalálával. „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”

De éppen e példából is tudjuk: vértanúk örök törvénye, hogy vérük hullása gazdag magvetése annak az ügynek vagy eszmének, amelyért meghaltak. A szeretet, az igazság új életre támad. Ahogy az Igében az evangélium ügyének ellenségei megdöbbennek azon, hogy az apostolok, akiket ők börtönbe vetettek, újra ott vannak a templomban, és tanítják a népet. Bennünket az aradi vértanúk példája tanít immár 160 esztendeje. Még a kivégzésüket megelőző rettenetes éjszakán is, amikor papok keresték fel őket celláikban, hogy vigaszt nyújtsanak a halálba készülőknek, meglepve tapasztalták, hogy egyikük Horatiust olvasta, másikuk fuvolán játszott, a harmadik békésen aludt, a többiek utolsó soraikat vetették papírra búcsúlevelükben. Nem állítom, hogy nem félték a haláltól, mert a haláltól fél mindenki. De úrrá lettek félelmeiken. Tanítanak hűségre, bátorságra, áldozatos hazaszeretetre; élni és meghalni tanítanak bennünket.

Ősz volt, ködös, homályos, didergő októberi szürkület. A Nap nem akart kitekinteni a felhők mögül, mintha nem akarta volna látni a szörnyű tragédiát, az égbekiáltó igazságtalanságot. Elsárgult a mező, zizegett az avar, őszi gyászba borult a természet. A vándormadarak útra keltek hidegülő hazájuk helyett jobbat keresni.

„Te boldogabb vagy, mint mi, jó madár. Neked két hazát adott végzeted, nekünk csak egy volt, az is elveszett...” (Tompai Mihály).

Ők nem hagyták el e hazát, itt éltek, itt haltak meg. Áldjon vagy verjen sors keze, itt élned halnod kell. Meghaltak az igazak halálával, hősi bátorsággal, nemes elszántsággal. Példájuk ma minket is tanít, itt a templomban. Sz szenvedni, tűrni, élni és halni a hazáért, a szabadságért, az igazságért. Emlékezzünk róluk, s legyünk mi is erősek ama hitben: ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk! Ámen."

Király Gábor sajkópápolnai lelkipásztor

„Író - olvasó találkozó” Radostyánban

Budapest, Miskolc és szülővárosom – Alsózsolca – után Radostyánba kaptam meghívást a könyvtár vezetőjétől, Várady Zsolttól. Örömmel tettem eleget a kedves meghívásnak, hiszen számomra ismerős e hangulatos település, hiszen többször is megfordultam abban a csodálatos templomban, amely a község legmagasabb pontján már messziről magára irányítja a távolról érkezők figyelmét. Már az időjárás is kedvezően alakult a délutáni órákra, amikor elindultam Miskolcra. Kitisztult az ég, s verőfényes napsütésben gyönyörködhettem a hegyen át autózva az őszi erdők színes kavalkádjában. Ilyen hangulatban érkeztem meg a radostyáni könyvtárba, ahol annak vezetője szeretettel fogadott.

„FÖLDÖN, VÍZEN, LEVEGŐBEN” c. életrajzi regényemet kellett bemutatnom,

amely életem első hetvenöt esztendejének kalandos történeteit, s világszerte utazásaimat sűríti össze 339 oldalon 170 fotóval illusztrálva.

Kíváncsian vártuk, vajon milyen lesz az érdeklődés a helyi lakosok részéről. A meghirdetett időre, tizenhét órára megtelt a kis könyvtár fiatalokkal és idősebb emberekkel. A könyvtár átmenetileg, egy rövid időre átalakult mozivá, ugyanis a bemutatkozásomhoz levetítettem a MTV, DTV és MITV által készített portré filmeket, sőt életem legizgalmasabb tizenkét esztendejét a tiszai hajózásnak szentelve, a Tiszáról és tiszavirágzásról készített színes rövid filmmel is megajándékoztam a jelenlévőket. Felejthetetlen ajándékkal viszonozták előadásomat. A Radostyáni Kulturális- és Hagyományörző Egyesület tiszamenti dalokkal örvendeztette meg a hallgatóságot, majd Kuttor Diána énekművész kápráztatott el valamennyiünket csodálatos hangjával. Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország..., s Álmodó tiszapart... A próza sem maradt el! Kardos Katalin előadó művész a szívemhez legközelebb álló Juhász Gyula – Tiszáról költött – verseit adta elő igen nagy átéléssel. Ezek után részletek hangzottak el a könyvből, amely annyira elnyerte a közönség tetszését, hogy alig győztem dedikálni életem művét. A helybeliek vendégszeretetére jellemző, hogy befejezésüként – a kötetlen baráti beszélgetés során – elővették a frissen, erre az alkalomra sült pogácsákat és édes süteményeket, amit igen jó szívvvel kínálgattak mindenkinek. Emlékezetes marad talán valamennyiünk számára ez a találkozás, amit ezúton is köszönök Radostyánnak!

Kiss László <http://www.kisshajos.hu>

Várady Zsolt: Áldott Lélek, jöjj!

Áldott Lélek, várjuk érkezésed.
Gyarló életünk, hogy újjászüljed,
Hitünket győzelmessé növeljed,
Szívünkbe adj igaz szeretetet,
Hajlékinkba áldást s békességet!

Életképek a Radostyáni Kulturális és Hagyományőrző Egyesület Életéből

Harmadik éve alakult Egyesületünk. Az elmúlt és elkövetkezendő években is szeretnénk eredményesen dolgozni és mindenki számára hasznossá tenni az együtt töltött időt.

Új tagokat, új ötletekkel várunk magunk közé. Az emberek barátsága ne csak „szervusz és jó-napotból” álljon. Rendezvényeinkkel nem magunkat szórakoztatjuk, szeretnénk az embereket lelki magányukból kimozdítani. Együtt emlékezni gyermekkorunkra, fiatalságunkra, előkeresni hagyományainkat, régi történeteket mesélni, megörökíteni azokat utódaink számára, akiket várunk magunk közé, ők folytatnák elkezdett munkánkat.

Nagy tisztelettel és szeretettel említeném dr. Karácsonyi Jánosnét, a mi tanítónéninket, aki fáradhatatlan munkával fogta össze az akkori fiatalságot. Kulturális rendezvényei, színdarabok, nóta estek és sorolhatnám milyen rendezvényei, mennyi vidámságot hoztak a falu életébe. Valami hasonlót szeretnénk mi is megvalósítani.

A 2008-as falu karácsonya meghitt kedves ünnep volt. Ebben az évben is szeretnénk megrendezni és mindenkit szeretettel várunk. A farsanggal, a szüreti bállal, március 15-i, aug. 20-i ünnepségekkel, az évente megrendezendő főzőversennyel szeretnénk hagyományt teremteni a falu életében. Szeptember elején Tokajban vettünk részt egy népdaltalálkozón, ahol sikeresen szerepeltünk. Novemberben az idősek napján köszöntjük az időseket, magunkat is hiszen közöttünk is vannak akik megélték ezt a szép kort.

Sok és kemény munka áll a mi fellépéseink mögött, mert nem könnyű kiállnunk az emberek elé, nekünk sem. Szükségünk lenne biztatásra, segítségre, ha minél többen jönnének közénk új ötletekkel, tanácsokkal.

Koós Piroska, az egyesület elnöke

Várady Zsolt: Miért, ami ért?

A miérteket nem értjük
Mégis olykor meg-megsejtjük
Érezzük súlyát, a mi ért
S a válasz mi vagyunk: miért?

Oka van és nem véletlen
Ha a szívünk békétlen
Mert nem hallgattunk a jóra,
Eligazító bölcs szóra.

Szelet vetett az életünk
Vihar lett az örökségünk
Nyughatatlan éjünk-napunk
Békétlenség magunk vagyunk.

De ok-következésményen túl
Isten mindenek felett Úr.

Tervében cél van s értelem
Szívünkben nincs már félelem.

S a miérteket nem értjük
Mégis olykor meg-megsejtjük.
Isten akaratát lessük
Őt s embertársat szeressük.

Feljegyzés a radostyáni templomról

Feljegyzés a radostyáni református templom ügyében

Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Észak-Magyarországi Iroda	
ÉRKEZETT	
2008 NOV 17.	
Regisztrációs szám: 470/2647/3/2008	Felkészítész:
Előiratszám:	Ügyintéző:
	Traktári tétel szám:

2008. november 11.-én Sárközy Sebestyén építész felügyelővel helyszíni szemlét tartottunk a radostyáni református templomnál. A helyszínen az alábbi tapasztalatokat szereztem:

A kelet-nyugati tengelyű, téglány alaprajzú épület a falu feletti magas dombtetőn emelkedik, délnyugati oldala előtt igen attraktív fa harangláb áll. A templomtest keleti kétharmada szélesebb a nyugati szakasznál, ez a templom utólagos bővítésére utal. A templom helyzete, tájolása, alaprajzi elrendezése, valamint a helyi jegyzőkönyvekben szereplő utalás egy sekrestye elbontására erősen valószínűsíti, hogy a templom középkori eredetű építmény. A nyugati, keskenyebb épületrész feltehetően a középkori hajó maradványait őrzi.

A templom súlyos statikai problémákkal küzd, melyet a cementes vakolat és a beton lábazat okozta vizesedés tetéz, így a közeljövőben úgyszólván elkerülhetetlen egy, az épületet komolyan érintő építészeti beavatkozás. Kívánatos volna, ha ezt legalább falkutatás (minimálisan külső falkutatás) előzné meg.

Mivel a templom nyugati, középkoriként valószínűsíthető szakaszának falain mindössze egyetlen barokk ablak található (a déli oldalon), az is meglehetősen magasán, biztosra vehető, hogy nem is egy középkori nyílás fog előkerülni. Kapu akár a déli, akár a nyugati, de lehetséges, hogy mindkét oldalon napvilágra kerülhet. Természetesen számolhatunk középkori homlokzattagoló elemek előbukkanásával is.

A parókia őrizetében egy nagy pálcatagos-homorlatos késő gótikus kapu jobb oldali szárkővének alsó eleme van. A lelkész reményei szerint ez a kőfaragvány a radostyáni templomból származik. Véleményem szerint a szárkő-elem méretei nem teszik hihetővé, hogy az e templomból származna, inkább az valószínűsíthető, hogy a diósgyőri várból szállíthatták ide (Radostyán igen hosszú ideig a diósgyőri uradalom része volt), hogy építőanyagként használják fel valahová.

Budapest, 2008. november 14.

Simon Zoltán
kutatási referens

A Radostyáni Református Egyházközség a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz benyújtott pályázati kérelme alapján (ÚVMP-Leader, Vidéki örökség megóvására kiírt pályázat) 40.973.169.- forint vissza nem térítendő pénzüsszeget nyert a műemlék harangtorony felújítására, a templomtető cseréjére valamint a parókiakert végében kialakítandó turisztikai pihenőhely megvalósítására.

A REFORMÁCIÓ alkalmával Bocskay Istvánról (1557-1606.)

Genfben a reformáció nagy harcosainak emlékművén Kálvin János (a svájci reformáció vezéralakja, a református egyház alapítója, 1509-1564) és Cromwell Olivér (az angol polgári forradalom vezetője, 1599-1658) és többek mellett ott áll Bocskai István, Erdély fejedelmének szobra is. Annak a Bocskainak az emléke előtt tiszteleg a világ, aki következetesen harcolt a szabad vallásgyakorlásért.

Bocskai István nagybirtokos családban született 1557. január 1-jén Kolozsvárott. Ifjabb éveiben a bécsi udvarnál apródoskodott, majd visszatért Erdélybe, és mint az ifjú Báthori Zsigmond fejedelem nagybátyja, annak legbefolyásosabb tanácsadója lett. 1591-ben a török ellen megindított úgynevezett 15 éves háborúban az egyik legeredményesebb hadvezérnek bizonyult, s 1591-ben váradi kapitánnyá nevezték ki. A

fejedelem megbízásából 1595-ben ő írta alá a törökellenes szövetségi szerződést Erdély és a Habsburgok között. Az állhatatlan Báthori Zsigmond fejedelem többszöri lemondása és visszatérése következtében azonban Bocskai mindinkább háttérbe szorult. A török elleni kezdeti katonai sikerek megtorpantak, és Erdélyt idegen csapatok özönlötték el, s dúlták fel. Báthori 1602-ben végérvényesen átadta helyét császáriaknak.

Megindult a protestánsok üldözése, és a nagybirtokos főurak ellen felségárulási perek kezdeményeztek birtokaik és javaik elkobzására.

A kifosztott és tönkrement ország helyzetét látva a visszavonultan élő Bocskai kapcsolatot keresett a török földre menekült erdélyi magyar főurakkal. A kapcsolatkeresés hírére a császáriak Bocskai elfogatását is tervezték. Ám, a kezdetben a török ellen szerveződött császári seregben szolgáló, zömében protestáns magyar hajdú katonák, felismerve a rájuk is leselkedő veszélyt, fellázadtak, és 1604. október 15-én Bocskai oldalára álltak. Bocskai a hajdúkra támaszkodva sikerrel fordult szembe a zsoldossereggel. 1605. júniusáig egész Észak-Magyarországról és a Dunántúlról is kiszorította a császáriakat. 1605. április 20-án a szerencsi országgyűlés Magyarország fejedelmévé választotta. Bocskai szabadságharcában az erdélyi nemesség mellett szövetségesként támaszkodhatott a magyarországi főurak egy részére is – ezt bizonyította a szerencsi országgyűlés választása. A török szultán, I. Ahmed 1605. novemberében királyi koronát küldött számára. Bocskai azonban bölcsen nem koronáztatta magát királlyá, mivel nem bízott a törökökben, és tudta, hogy ezzel a lépésével a Habsburgokat, és a magyarországi rendeket is maga ellen fordíthatja. Az esetleges kettős harcot már nem vállalhatta.

Az 1605. szeptemberében megtartott megyesi országgyűlés Erdély fejedelmévé nyilvánította. A jobbágy sorba taszított székelyeknek visszaadta szabadságjogaikat. Bocskai a hadseregének zömét alkotó hajdúknak, a székelyekéhez hasonló kollektív nemességet adományozott, és Debrecen környékén "saját birtokaiból" 7 falut átadva nekik, közülük mintegy 100 ezret letelepített.

Bocskai arra törekedett, hogy a sokat szenvedett országban békét teremtsen, ezért tárgyalásokba bocsátkozott a császári udvarral. 1606. június 23-án aláírták a bécsi békét, amely biztosította Erdély és a Partium (az erdélyi fejedelemséghez csatolt tiszántúli területek elnevezése) határait, elismerte az országrész önállóságát, s a királyi Magyarországon is lehetővé tette a vallásszabadságot. Bocskai a béke megkötése után fél év múlva 1606. december 29-én Kassán – nagy szenvedések közepette – meghalt.

Forrás: A magyar történelem nagy alakjai 3. rész—Reflektor kiadó 1987.

MAGYAR SZEMMEL

Reményik Sándor: Nem nyugszunk bele!

Téli szél a tar gallyakat fújja
Mint az Isten égre tartott ujja
Mint megcsúfolt, kikacagott álom
Állunk egyedül a nagy világon.

E sebek és e fájdalom örök.
Ettől vonaglik minden magyar rög
Ettől vérez ki majd nyomunkba hág
Ettől nem gyógyulnak az unokák.

Elvették s most véle nagyra vannak
Törött véres kardját a magyarnak.
De még minden nép a sírját ássa
Van szava, hogy világgá kiáltsa

Tátra erdők ettől zúgnak-búgnak
Ettől reszket lelke minden zugnak
Puha szívek kövé ettől vállnak
Kemény kövek élő szívként fájnak.

Csak mi, csak mi ne verjük kebelünk
Csak mi, csak mi ne emeljük fel fejünk.
Tiporhatják szűz tiszta igazunk
Csak mi, csak mi ne hagyjuk el magunk.

Amíg élünk ettől fájunk, égünk
Sírban ettől nem lesz pihenésünk
Ettől szorul a kezünk ökölbe
Ettől sír a gyermek anyaölben.

De hirdessük gúzsba kötött kézzel
Sebes ajkkal, lázadó vérrel
Idézve menny, pokol hatalmait
Hogy béke nincs, hogy béke nincsen itt.

Fenyőmadár behavazott fákon
Száras haraszt téli pusztaságon
A folyók, a fák, a füvek szelleme
Minden süvít, mi nem nyugszunk bele.

Kezünk bár nem pihen a kardvason
A szíveinkben nem lesz nyugalom.
Jöhetnek jövő századok s megint
Csak felszakadnak régi sebeink.

Most Lomnic ormán rakjunk nagy tüzet
Versailles-ig lobogjon az üzenet
Hogy megroppant bár karunk ereje
Nem nyugszunk bele, nem nyugszunk bele!

Várady Zsolt: Élet Magyarhonban – Mi ma Magyarföld?

Bús posvány, sok hitvány
Terméketlen, semmirekellő gondolat,
Ha van még gondolat.
Elszalasztott lehetőségek
Végtelen temetője e haza földje.
Testet nem öltött nemes gondolatok,
Mehalt érzések, meg nem született magzatok,
Pusztulás s fogyás, oldott kéveként
Népek között széthullás.

Hajdan erős magyar! Hová züllött nemes léted?
Szembeköpnék, meggyaláznak,
Naponta százszor megaláznak.
S te tűröd, mint jámbor barom,
Hogyan játszik veled idegen hatalom.
Ébredj, te mámoros, te hályogos szemű
Magyar nép. Lásd sorsod, rendelt helyed,
Boldog lehetsz, ha Krisztusban útid megleled
S az életet Benne megnyered.

Hálaadó istentisztelet Micskén

„...Hallgasd meg a te szolgádnak
és a te népednek könyörgését,
kik imádkoznak e helyen...!” (I.Kir.8:30.)

Micskére, a Királyhágó Mellső Egyházközség kis gyülekezetébe kaptam meghívást templomunk megújulása alkalmából tartott hálaadó istentiszteletre. Október 26-án, vasárnap déli 12 órakor hívta a harangszó az ünneplő gyülekezetet. Az Érmelléki Egyházmegyéből több lekipásztor érkezett, hogy a micskei gyülekezettel együtt adhassanak hálát Isten házának, mint a Kárpát-medence egyik őrtornyának megújulása alkalmából. De érkeztek vendégek a kolozsvári és a debreceni egyetemről is. Az istentisztelet előtt körbejártuk a megszépült templomot, melynek felújítási munkálatait 12 évvel ezelőtt kezdték el. A toronytól a padlózatig megszépült az ősi templom helyén a XVIII. században épült négy fiatornyos templom. Gavallér Lajos a gyülekezet lekipásztora

elmondta, hogy a szűkös anyagi javak miatt csak lépésenként haladtak előre a munkálatokkal. Emődi Tamás műépítész beszámolójában kitért arra is, hogy a leírások alapján a műemlék templom szentélye alatti kriptában rátaláltak Zólyomi Dávid és Bethlen Kata sírjára.

Az ünnepi szószéki liturgiát Vetési László, az Erdélyi Egyházközség szórványügyi előadója, a Diaszpóra Alapítvány elnöke vezette. Alapigéje a meghívón és beszámolóim mottójaként is szereplő idézet a Királyok I. Könyvéből való. A prédikátor a templomépítő Salamon király imáját olvasta fel a Szentírásból. Példaként állította elénk”Az Úr a mi Istenünk, legyen velünk, amiképpen volt a mi atyáinkkal, ne hagyjon el minket, el se távozzék.” (I.Kir.8:57.) Bár ma is lennének olyan országvezetőink, akik így imádkoznának az Isten szent templomáért és a rájuk bízott népért!

A köszöntéseket követően engem kértek fel arra, hogy versekkel köszöntsem az ünneplőket. A versek előtt tolmácsoltam lekipásztorunk, Várady Zsolt nagytiszteletű úr, a kondói és a radostyáni gyülekezet köszöntő sorait. „Ünneplő Testvéreink! Örömtökről tudni és abban részesülni felemelő és nagy megtiszteltetés. Amikor Bihar (Érmellék) és Borsod evangélium szerint reformált hitű magyar népe összeölelkezik a Reformáció havában, akkor úgy érezzük, hogy nem választhatnak el egymástól bennünet, nem darabolhatják szét országrészeinket az emberi gonoszság reánkrajzolt határai. Együtt vagyunk veletek örömtökben, és egyek vagyunk elválaszthatatlanul az Úrban, Aki bennünket mindezt megsegített, és Akitől ezután is várjuk, kérjük, esdjük az áldást, a megtartatást, a reményteli jövőt. Jelenlévő presbiter-testvérünk tolmácsolásával kívánjuk mindezt, akik itthoni őrhelyeinken szolgálva lélekben veletek vagyunk, a Borsod-Gömöri Egyházmegyéből Radostyán és Kondó gyülekezetei lekipásztorokkal, Várady Zsolttal”

Ezt követően szóltam a micskei testvérekhez és arra kértem őket, hogy a templomunk felújításával egyidőben erősödjenek és újuljanak meg hitükben és nemzettudatukban is, melyekhez költőink versekben megírt vallomásai is hozzájárulhatnak. Rab Zsuzsa Órtornyok, Reményik Sándor Kegyelem, Dsida Jenő Psalmus Hungaricus és Wass Albert Hontalanság

hitvallása c. versét illetve versrészleteket mondtam el. Istennek hálát adva, bízom benne, hogy szolgálattal hozzájárulhattam a trianonban szétszakított nemzetünk és az újra egyesített református egyházunk, a magyar-magyar kapcsolatok erősítéséhez.

Az istentisztelet után felavattuk Jakó Zsigmond történész emléktábláját a falu központjában lévő Jakó-kúria falán. Micske, ez az ezer lelkes falu közössége rendkívül büszke az elmúlt évben elhunyt tudósára, aki gyermek – és ifjúkorát töltötte ott. Az emléktábla leleplezése és megáldása előtt a debreceni és a kolozsvári egyetem professzorai, tudós társai méltatták Jakó Zsigmond munkásságát, aki azt vallotta, hogy nincs külön erdélyi, felvidéki vagy vajdasági történelem, szükségszerű, hogy egységes magyar történelem legyen.

Az ünnepek után nagy szeretet-vendégségben volt részünk. A terített asztalnál a micskei gyülekezet lelkipásztorával, Gavallér Lajos nagytitkárral beszélgetve szóba került egy testvérgyülekezeti kapcsolat kiépítése a kondói és a radostyáni gyülekezetekkel. Isten segítségét kérjük, hogy a Nagyváradtól kb. 50 km-re, tőlünk 220 km-re élő testvéreinkkel, a családok közötti kapcsolatok létrejöhessenek és a közös erővel kiépített „hídon” gyakran meglátogathassuk és lelkiekben erősíthessük egymást a partiumiak és a felső-magyarországiak.

Radostyán, 2009 október 29.

Kardos Katalin presbiter

Emlékezzünk az 1956-os forradalom 53. évfordulójára és a Magyar Köztársaság kikiáltásának 20. évfordulójára 2009. október 23-án!

(részlet a kisgyőri emlékműről)

HÍREK

2009. október 31-én este 5 órakor reformációi istentiszteletet tartunk a templomban.

2009. október 30. Özvegy Kassai Istvánné Cserépi Erzsébet 78 éves temetése.

2009. október 29. Mászáros András 61 éves atyánkfia temetése.

2009. október 27. Író-olvasó találkozó Kiss László hajóskapitány-nyal, Földön, vízen, levegőben című könyve bemutatásával.

2009. szeptember 22. Horváth Barna nyugalmazott esperes temetése Miskolc-Tetemváron.

2009. szeptember 5. Tokajban lépett fel a Radostyáni Hagyományörző és Kulturális Egyesület énekkara. Nagy sikerrel.

2009. augusztus 20. Nemzeti ünnep, előtte futóverseny.

2009. augusztus 3-9. Nyolc radostyáni és kondói gyerek vett részt a berekfürdői ifjúsági táborban.

2009. augusztus 2. Szabó Ervin és Fitori Erzsébet Éva keresztlője illetve konfirmációja.

2009. július 20-24. Egyházi angoltáboron voltak ifjaink Sajóbáonyban.

2009. július 11. Főzőverseny.

2009. július 9. Halászléparti a hagyományörzőknél.

2009. július 6. Bűnmegelőzési tanfolyam a művelődési házban.

2009. július 3. Radostyáni fiatalok a radványvölgyi cserkész táborban a Bükk Cserkészcsapattal.

2009. június 29. Lévays tanárok Radostyánban.

2009. június 7. Tanévzáró a radostyáni és kondói hittanosoknak a kondói templomban, istentiszteleten. Mozgóképek a műsorból.

2009. június 6. Éves rendes egyházmegyei közgyűlés a miskolcavasi templomban.

2009. június 5. Évzáró és ballagás az óvodában.

2009. június 4. Ökumenikus emlékestentiszteleten voltunk Sajószentpéteren a görög katolikus templomban Trianon gyásznapiján. Igét hirdetett dr. Tóth Albert ref. lelkész. Az istentisztelet után Szkítia koncert volt.

2009. június 2-3. Néptáncvizsgák Radostyánban, Kondón és Parasznyán.

2009. május 31. Pünkösdi legátusunk Kovács Ilona I. éves debreceni diák volt. Egyházfik és harangozó eskütétele és beiktatása.

2009. május 29. III. Pitypalatty-völgyi templomtúra.

2009. május 28. Templomkoncert Radostyánban. A csengettyűzenekar, Czentrár Ferenc tanár vezetésével. Kuttor Diána szólót énekel. Soli Deo Gloria énekkar is énekel.

2009. május 29. Szedlák Bertalan temetése.

2009. május 24. Konfirmáció. 4 ifjú konfirmált.

2009. május 23. Özvegy Kardos Gyuláné Simon Erzsébet testvérünk 90. születésnapját ünnepelte a népes család szeretetétől körülveve.

2009. május 23. A Radostyáni Hagyományörző Egyesületnek vendégei voltak Miskolcra, Szirmáról, Kondóról.

2009. május 23. Özvegy Balázs Lászlóné Makula Ilona 58. életét ért temetése.

2009. május 3-5. Berekfürdő-Kenderes. Lelkész-gondnoki továbbképzés.

2009. május 3. Anyáknapja istentisztelet.

2009. április 25-26. Számítógépes tanfolyam.

2009. április 23. Kenyérgyári látogatás Putnokon és a sajkakazai templomban a parasznyai-radostyáni és a kondói óvodásokkal.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelképásztor
H-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Drótposta:

radostyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:

<http://radostyan.extra.hu>

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

**Adomány az újságra
példányonként: 50 Forint**

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre
kérjük.

**XVII. évfolyam 3. szám
(40. szám)**

2009. október

**„ÍME, MEGGYÓGYULTÁL, TÖBBÉ NE
VÉTKEZZ, HOGY VALAMI ROSSZABB NE
TÖRTÉNJÉK VELED.”** (János 5:14.)